

[Alfred Jensen.]

10 pct. og vi vel ikke kommer stort lavere i år, er der ikke megen opmuntring i, at ledigheden en overgang — og der er hovedsagelig tale om en forøgelse af byggeaktiviteten — faldt til 9 eller 8 pct. Hvor fordelagtigt det end kunne være for de beskæftigede arbejdere og deres pårørende, er der intet, der peger i retning af stabil og varig beskæftigelse, tværtimod. Meget tyder på, at der kommer en ny stigning i arbejdsløshedstallet. Spørgsmålet er derfor, om den budgetterede stigning af tilskuddet til arbejdsløhedskasserne holder. Hvis der ikke sættes ind fra det offentliges side for at forøge beskæftigelsen, må man regne med, at alle kassernes udgifter vil stige også i denne vinter. Her kommer vi imidlertid ind på et andet spørgsmål, nemlig om man kan køre videre med de gældende understøttelsessatser. Af en undersøgelse, som arbejds- og socialministeriets statsvidenskabelige konsulent har udarbejdet, fremgår det, at den maksimale understøttelse til en forsøger i hovedstaden og købstæderne — det drejer sig om dagpenge, husleje og brændselshjælp, men ikke om børnetillæg — kan andrage 5 500 kr. for året 1958-59. Da der ikke er regnet med karenstid, må man vel gå ud fra, at det kun er yderst få, der kommer op på en sådan samlet understøttelse. I det samme materiale er der foretaget beregninger over ufaglærtes indtægter, som viser, at man her har at gøre med en indtægt på 11 680 kr. årlig.

Det er altså meget let at konstatere, at selv i heldigste fald kommer arbejdsløhedsunderstøttelsen ikke op på det halve af det, der er en almindelig ufaglært arbejders fortjeneste. Når man tager i betragtning, hvad der må betales i husleje, kontingenter o. lign., er det klart, at understøttelsen, når det drejer sig om lange perioder, er aldeles utilstrækkelig, og at en forhøjelse derfor er påkrævet, og det er klart, at disse spørgsmål trænger sig på netop nu. Dagpengebeløbet, der er på 13 kr. 40 øre for forsørgere, må absolut forhøjes. Brændselshjælpen, som jo nu kun ydes én gang årlig, må udvides og må, som Dansk Arbejdsmands Forbund og andre store fagforbund har udtalt ønske om, udbetales i forbindelse med den ugentlige understøttelse. Huslejhjælpen er aldeles ikke tilstrækkelig. Den

dækker langtfra det, der må betales i leje i de nye boliger, og netop her må de yngre aldersklasser søge lejlighed, hvis de i det hele taget vil have tag over hovedet; ikke mindst de sidste 3 år har lejeniveauet i disse boliger været stigende. Derfor er det nødvendigt, at det maksimalbeløb, der kan opnås i huslejhjælp, forhøjes. Det vil også være nødvendigt at give ikkeforsørgere med under 8 års medlemskab huslejhjælp. Talrige eksempler viser, at unge mennesker må betale mere i leje for et værelse, end andre, som har en hel lejlighed, må præstere. Da de unge mennesker også får en lavere understøttelse, er det indlysende, at der må findes en udvej for ydelse af huslejhjælp til denne kategori af medborgere.

Endelig bør også børnetillægget forhøjes. Af beregninger foretaget af den statskonsulent, jeg nævnte før, fremgår det, at børnetillægget for et barn andrager 453 kr. årlig. Det står i skrigende misforhold til de beløb, man ellers opererer med; når myndighederne skal finde ud af, hvilke beløb man skal gå ud fra ved fastsættelsen af faderens eller moderens underholdsbidrag, opererer man her i hovedstaden med 1 500 kr. Skattemæssigt er man ikke så flot; dér har man et andet tal, nemlig 600-700 kr. Det siger imidlertid sig selv, at den mand, der går arbejdsløs, må afholde betydelig større udgifter til sikring af barnets underhold end de 453 kr., der her er tale om. Derfor kan det ikke være rimeligt, at der ikke sker en forhøjelse af dette børnetillæg. Det siger sig selv, at man må sætte ind på at få denne forhøjelse igennem, så der kan ske en mærkbar forbedring af de arbejdsløses understøttelse.

Bortset fra dette er det klart, at det første og vigtigste krav fra de arbejdsløse er, at der bliver skaffet beskæftigelse. Hvad enten arbejdsløsheden er på 12, 10 eller 8 pct., er den en lige stor forbandelse for dem, der er stødt ud i den. Derfor kan man ikke slå sig til tåls med, at ledigheden endnu ikke er så omfattende, som den var for et år eller to siden. Man kan ej heller slå sig til tåls med de foranstaltninger, der vil komme som følge af vedtagelsen af egnsudviklingsloven, eller dem, der findes i den gældende beskæftigelseslov. Der må andre og mere vidtgående foranstaltninger